

սամին և քուերց իմոց Աննային և Դիեգունին և ամենայն արեան մերձաւորաց իմոց. Աստուած ողորմի ասացէք անարծան Մեսրոպիս որ ծաղկեցի գեղեցիկ դեռով ոսկով և լազուարզով և ազգի ազգի գունով յիշատակ բարի»:

Յիշատակարան երկրորդ: «Դարձեալ յիշեցէք ի Քըհստոս, Աստուած ողորմի ասացէք տէր Յոհաննէսին, իւր զուստր Սովինին, ի նորապսակ Արք Սովինի Մանուկին, որ առ Աստուած փոխեցաւ ի հանգիստ արքայութեանն իւր անզրաւ յափտեան ի փառս՝ ի Փաղստոս, ամի Տեառն 1631 Մարտի 23ին: Յիշատակս տվաւ սուրբ աւետ(ար)անս ի երկիրն Ղարայշան՝ ի գիւղն Զանախչի ի նորաշէն սուրբ ամենափրկչին ի ծեռամբն անարժան և քահանայ տէր Յոհաննէսին Համբարձումեան. վասն որոյ երես անկեալ աղայիմ զձեզ զի լիայսրտիւ և բոլոր հաւատքով կարդալով հանդիպելով յիշեցէք տէր Յոհաննէս և զնորափեսայն իւր Մանուկ մահատէսի Ըուափէեան ևս ամուսին իւր Սովին հայր մեր և ողորմի ասացէք և յիշեցէ(ը) և զուց յիշեալ լինջիք առաջի Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ ամէն»:

Ս. Տէր Մ. Գրիգորեան

1. Պայրաղան կամ Ղարաղան կազմէ Պարսկաստանի նոթագաւառաց մին, ի մէջ Պամ և Համադան քաղաքաց:

ՀԱԿԱՑ ՕԴԱԱԼԻ ՄԸ

Ամերիկայի մէջ սկսած են ջինել հսկայ օգանաւ մը՝ մէջը պարտէզով: Օդանաւը որ 1600 ծիու գորութեամբ երկու շարժիչ մեքենաներով պիտի ըլլայ՝ բաց ի ամէն տեսակ դիրութիւններէ՝ պիտի ունենայ իր բարձրագոյն մասին մէջ հարիւր մեղքի երկայսութեամբ սարահարթ հոգաբլուր մը. սա ծածկուած պիտի ըլլայ տունկերով ու ծաղիկներով: Օդային դաշտը հաղորդակցութեան մէջ պիտի զորուի ուղերներու յարկաբանին հետ՝ ելեքտրական վերելեակով մը (ascensor):

ՀԱՅ ԲԺՇԿԱԿԱՆ ԶԵՐԱԳԻՐՔ Ս. ՊԱԶԱՐՈՒ ՎԱՆՔԻՆ

ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԻԿՈՍՅԱՆԻՌՑ

ԱՆԴԱԳՍ ԲՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՐԴՈՅՑ

(Շար. տես Բազմ. էջ 104)

ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱԿԸ, որ առաջինին պէս ամբողջ է՝ տգեղ կազմով ու քայլայուած ձեռագիր մ'է. կը կրէ (56 Ա. Գ.) թուահամարը, ունի 20 հր.մեղր երկայնութիւն, 15 հր.մեղր լայնութիւն, և 3, 5 հր.մեղր թանձրութիւն, Առաջին մասը՝ այսինքն Գր. Նիւսացիի գործին թարգմանութիւնը կը բաղկանայ 225 էջէ, իսկ երկրորդ մասը՝ բարսղի թարգմանութիւնը՝ նոր իջազրութեամբ 237 էջէ, որով ձեռագիրը ընդ ամէնը կը պարունակէ 462 էջ զրութիւն, ունենալով 231 թերթ: Թուղթը բամբակեայ է. զիրը ԲՈԼՈՐ, բարեբախտաբար գեղեցիկ և ընթեռնլի:

Ունի երեց Յիշատակարան, որոնց մէջը կը վերաբերի թարգմանութեան ժամանակին, և յար և նման է Առաջին Օրինակին ունեցածին, միայն թէ այս ձեռագրին մէջ կը գտնուի բարսղի երկին վախճանը, վերջն ալ յաւելուածով մը, որ է.

«Ընէ նոսին և զիսկնեալի ի բայրո բառ՝ բարձանուրեանց զորին գնող բառ՝ սիէ որ բազում ամօց ծառայեցի զորյէ և ի հոգին ոչ ժամանեցի. աղայիմ յիշել ի տէր ո՛ բարձելիս պատահող սմին, ես «և զաշկերտն իմ զիրիզորին և յիշեցերոց ու դորմենցի... և այս»:

Յիշատակ Բասիլը Բարսեղ Նիւսացին է և Գրիգորն » ալ՝ անոր եղբայրը՝ Գր. Նիւսացին:

*

Միւս երկու Յիշատակարանները Գըրչութեան կը վերաբերին. առաջինը կը

գտնուի Գրիգորի երկին վերջը, երկրորդն աւ Հաստորին վախճանը։
Առաջնը հետևեալն է։

« Փասբ ամենասուրբ երրորդութեան հօր
« և որդոյ և հողոյն սրբոյ..., որ ետ կա-
« բոլորին տարսամ անձին և տնաւ
« զրյա հասածել ի վերջին զիծ տափս որ
« կայ զիրք բնուրեամ մարդոյ, զրիցորի
« եպիսկոպոսի Նիսացոյ տապահեայ. ի վայե-
« րում սրբազն հեղ և հեղանոդի Տէր Զա-
« բարիայի որդոյ, Պարոն Տէր Գասրար
« ամագերեցի։ Այդ եղա զրա գրչորեան
« սուս ի րվ Հայկապան Տումարի իլլ. որե-
« շամի և Ժի րի աւելի, յամենանն Մարտի
« ժի երորդի, օրե Դ շարքի։ Զեսամի խաչ-
« քոյի մականուամբ տօմաժիրսի, յերշիրս
« իրախաց ի քաղաքն Լով, առ դրան ննշման
« սուրբ աստուածութիւն, ի բագաւորութեան
« Երորդ Զիմուննին, և ի կարողի իրուու-
« րեան Տէան Տէր Մերինդեկիին։ Այդ ա-
« զայեմ զամենեսեան որք հանդիպիք սրմա
« կարդարով կամ օրինակերպ և կամ տե-
« սամերպ. զաւերորդն հշացեք և զավակ-
« սուրին լցեք և անարինեանութեան զրիս
« և սրբարանց անմեղայիր յիրուք, զի
« կար մեր այս կը և այսպահ զրեցաւ. այլ
« և յիշեք զվարժապեսն իմ տուր Դաւիր
« բանանյա և զծեսու իմ և զամենայն ա-
« րեան մերաւորս իմ յիշեցեք... և այլն։»

*

Այս Յիշատակարանէն կ'ուսանինք՝ թէ
ձեռագրին ընդորինակութիւնը աւարտած
է Հայոց $21 \times 50 + 18 = 1068$ ին, (որ
է Քրիստոսի 1619 թիւը), և անոր սկզբ-
րնաւորութիւնն ալ եղած ըլլալու է՝ ամե-
նայն հաւանականութեամբ՝ նախորդ տա-
րին, ինչպէս կարելի է հետևենել երկրորդ
Յիշատակարանէն, որ կը կարգացուի ա-
մենավերջին թերթին վրայ՝ այսպէս,

« Շնորհի Տէան սկսայ, և սորմուրեամբ
« երրին յանկ հանեալ տարափ, զգիրք որ
« կոյի մարդակազմութիւն։ ի իմադրոյ սրբ-
« բազան և ուսումնասկ Տէր Զաբարիայ
« բանանայի: Բայց զրեցաւ սա, ձեսամբ
« փոյն և անիմաստ զրյա Գրիգորի, մակ-

« անուամբ Տօմաժիրսի: ի բվարերու-
« բհանս Հայոց ՈՒՂԵ, Դեկտեմբերի ամսոյ
« ԺԸին:

« Արդ որք հանդիպիք այսմ տարի,
« Ես աշաք հայիք այսմ զրածի,
« Ասացեք սատուած որորմի
« Գրիգորի այսմ զծողի»:
« Ես զիշողդ բրիսոսոյ յիշէ, յիր միւս
« անդամ զարտենեն»։

*

Թժուար չէ ըսել, թէ Տօմաժիրսի երկու
անուն ունի եղեր, Խաչըոյ և Գրիգոր, և
թէ Նիւացիներուն թարգմանութեան ընդ-
օրինակութիւնն սկսած է նա 1618 Դեկ-
տեմբեր 18ին և աւարտած յաջորդ տա-
րի, 1619 Մարտ 17ին։

*

ԵՐՐՈՐԴԻ ՅԹԻՆԱԿԸ ամենընտիր և ամ-
րողջական է. Կը կըէ 1241 Ե. Գ.
թուահամարը. սրանչելի կերպով կազ-
մուած է և ամփոփուած՝ կաշէպատ տախ-
տակիայ կողքերու մէջ։

Մեծութիւնն է 13 հր.մեղր. լայնու-
թիւնը 12, 5 հր.մեղր. իսկ թանձրու-
թիւնը 4 հր.մեղր։

Այս ալ սկզբը և վերջն ունի մազա-
զաթեայ երկերկու թերթի խոշոր երկա-
թագիր զրերով, որոնց աւետարանի մա-
սեր են։

Կը բաղկանայ 235 թերթէ. թուղթը
հաստ բամբակեայ է, և ունի 470 էջ
զրութիւն բոլորագիր. այնչափ սիրուն ու
զեղեցիկ՝ որ տպագրուածէ տարբերութիւն
չունի: Եւ այս ծեռագիրը միւսներուն վրայ
առաւելութիւն մ'ալ ունի, այն է՝ նիւթե-
րու ցուցակը, որ ուրիշներու մէջ կը պակսի,
և նաև Գրիգոր Նիւացիի «Յաղագ ու-
սումն մահկանց» աշխատութիւնը, զոր
հարկաւ զարձեալ Այս. Այսնեցին պէտք է
թարգմանած ըլլայ։

*

Թարգմանութեան ժամանակը յայտնող
Եիշատակարանը չկայ այս Զեռագրին մէջ։

բայց էն վերջը ունի ընդօրինակութեան մասին մին կարճ՝ միւսը երկար յիշատաւ կութիմ մը. կըսէ

Առաջնորդ

« Գրեցա ի բուժն Հայոց ՌՃ և Ե ա-
և մի ձեսամբ անորժան և անհմատա Արքա-
և համ մեղաոր գրչի. այս վայէ ինն:

Երկրորջը՝

« Յամի հազարերորդի հարիշրորդի և
« հինգերորդի բուժականութեանն հայոց, ես
« անսիկար և անենապարան բումսն ի գոլր
« զաւասէ և ի գեղչէն վանասոյ, անուամբ
« տիկով ընկալեալ զրահասիրացն յորդորչ-
« մուեն, այլ ի համախումք ըերտցից եռ-
« ցին բազմազան տարբերութեամբ տարա-
« կացեալ...»

« Ոյրովք մշտապէս հարեալ ի խղճէ, ոչ
« առես ի սփոփան աղեսից իմոց, ուստի
« սուսաց զնամեղարան մանուսն, հոգեկիր
« երրամբեին ասե աստուծոյ Գրիգորի Նի-
« սացոյն, զյազան բնուրեան և կազմո-
« րեան մարդոյ և վասի կուտորեան ևս...»

« Ե արդ ցատաղին անամբ և խնացուտ
« տեսարանօք, աղաշեմ զնամայն տեսօսդ
« այս մատենի, յիշման ասենի արժանի,
« զամենապատիկ ինցուսիւս ի յոդի զթու-
« մա բակի սպասաւորս... Ես և մաղեմ
« յիշտիկ զիմն, որ են ըստ մարմնոյ աւ-
« րեամբանոյք զնայրէ իմ զնուրիչան հան-
« դերք մարք, և զեղարան զնարազատ զդրի-
« գոր, զարիստալիս, և զյակոր, և զորդի
« եղոր իմոյ զսիմն դեսարյուն, եաւ զրոյրն
« մեր զերտամբ զամեկն և զայ ամենայն
« արեան մերձաւորն իմ, զեկեղանիս և
« զնամբոցեալ ի բրիստու:

« Ես որ ասատն և ի տուրս բարեաց,
« տացէ զանապա բարիս յիշողացդ և յի-
« շեցերցս, զաստիս և զնաներձելոյն, յո-
« րում վասք և երկրոպագութիւն, յամենայն
« եղանակաց զոյից, անզրա յախտենի
« ամեն»:

*

Այսչափ գրութենէն սա յայտնի ԿԸԼ-
Լայ մեզ, թէ ձեռազիրս ընդօրինակած է
Հայոց 1105 թուին (Քրիստոսի 1656)

ԱԲՐՈՒՀԱՄ անուն գրիչ մը, և գրել տուողն
է՝ Գողթն գաւառի Վանատի զիւղէն Թու-
մա վարդապետ մը, որ կ'երեկի բաւական
նեղութիւններու ենթակայ եղած է մինչև
վերջանալ այս ընդօրինակութեան՝ որ ա-
մենէն գեղեցիկ ընտիրը և ամրողջականն է:

*

ԶՈՐՈՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱԿԸ նախորդներուն չափ
գեղեցիկ չէ, և նոր ժամանակի ընդօրին-
ակութիւնն է. ունի 22 հր.մեղը լայնու-
թիւն, և 2. հր.մեղը թանձրութիւն, և
կը կը (294 Գ. Բ.) թուահամարը:

Կը բաղկանայ 324 էջ գրութենէն և 162
թերթէ. թուղթը սովորական, գիրը նոտր՝
ընթեռնի:

Ունի Գրիգոր Նիւսացիի երկու աշխատու-
թիւններն ամրողջութեամբ, բայց առանց
թարգմանութեան ժամանակը յայտնող Յի-
շատակարանին: Զեռազրիս էն վերջը
գրուած է ընդօրինակութեան թուականին
յիշատակութիւնը՝ որ է.

« Գրեցա զիրք ձեռամբ Անրեացի
« Ովանեսի որդի, Գեորգ Վարդապետին.
« Ի Պատրայ օրինակեալ ի գրքին
« Գեորգ Վարդապետին յառաջնորդէ
« Հիւրու (Պուտա) բաղարիմէ:
« յամի տեսան 1753 Յօդուտոսի վերջէ:

*

ՀԻՆԿԵՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱԿԸ, որ (1129 Զ. Գ.)
թուահամարն ունի՝ կաշէկազմ հաստ կող-
քերով հաստոր մ'է. 12 հր.մեղը լայնու-
թեամբ, 16,5 հր.մեղը մեծութիւնամբ, և
և 4 հր.մեղը թանձրութեամբ:

Ունի թարգմանութեան ժամանակի Յի-
շատակարանը յար և նման լի. և Բ. օրի-
նակներուն ունեցածին. բայց չունի իր
մասնաւոր Յիշատակարանը. կ'երեկի թէ
կը գտնուէր այն վերջի թերթին վրայ,
որուն համար զբուած է թէ կը պակսի:

334 էջ գրութիւնն է, ագեղ բոլորազիր.
Կը բաղկանայ 167 թերթէ. թուղթը հաստ
բամբակեաց է բաւական հին, որիկէ զա-
տելի է թէ գրուած ըլլայ այն վԶ - մէ,
զարու մէջ:

Հատորին առաջին կողքին մէջի կողմը կը կարդանք, թէ այս ձեռագիրը՝

« Յիշատակ և Շոռորեցի Պարոն Ռաւ « փայտին, գոր երեր ի վարդատինու եղ « բայր նորս Հ. Առյիաս վարդապետն. « Յամի տեան, 1781, ի յունի. Յ:

*

ՎԵՑՅՈՒՐՈՒԴ 001ՆԱԿԸ որ (40 է. ջ.) թուահամարով տղեղ ձեռագիր մ'է, ընդօրինակութիւնն է վերյիշեալ առաջին օրինակին, որուն Յիշատակարանն ալ ամրողութեամբ զրուած է վերջը։

Յայտնի չէ թէ ո՞վ եղած է ասոր զրողը որ հաւանաբար նորագոյն ժամանակի կը պատկանէր, զի զրին ձեր այնպէս ցոյց կու տայ: 31 հր.մեղը երկայնութիւն, 20 հր.մեղը լայնութիւն, 1, 5 հր. մեղը թանձրութիւն ունի այն. թուղթը սովորական է. ունի 133 էջ զրութիւն և 70 թերթ։

Ակիզը զրուած է թէ այն յիշատակ է Գագկեան ընտանեաց, որ ի Զմիւնինայ եկեալ։

*

Հակառակ որ առաջին Զեռագրէն ընդօրինակութիւնն է՝ զրողը համարձակած է փոփոխութիւններ ու զլուխներու տեղափոխութիւններ ընել մէջը, և աւելորդ ըլւալով ալ՝ Գրիգորի թէ առաջին և թէ երկրորդ աշխատութիւններուն վերջը առանձին առանձին դրած նիւթերու ամրող ջական ցանկը, զոր միայն Երրորդ օրինակն ունէր, այն ալ կիսովի։

*

Այս վեց հատոն են աւասիկ Նիւսացւոյն թարգմանութեան անթերի օրինակները, որոնց թուականի կարգաւ կը դասաւորուին՝ առաջինը 1318 ին, Երկրորդը՝ 1618 ին, Երրորդը՝ 1656 ին, Չորրորդը՝ 1753 ին, Հինգերորդը՝ 1781 ին? իսկ Վեցերորդը՝ ասոնցմէ յետոյ։

Երկու աշխատութիւն կը պարունակեն ասոնք, երկուքն ալ Ստ. Սիւնեցիէն թարգ-

մանուած, նախ՝ Գրիգոր Նիւսացիին Յաղագու թմուրենս մարդոյ երկը, եւ յետոյ անոր Տնասորին ի մարդոյն կազմութիւն աշխատութիւնը։

Առաջինը կը բազկանայ ԽԲ (42) Գլուխներէ, իսկ Երկրորդը՝ ԼԲ (32):

Առաջինին նիւթերը հետեւեալներն են։

Ա. Յաղագու մարդոյ: — Բ. Վասն անձին, այսինքն հոգոյ և մարմելոյ: — Գ. Վասն միւտուրութեան հոգոյ և մարմելոյ: — Դ. Յաղագու մարմելոյ: — Ե. Յաղագու տարերց: — Զ. Յաղագու տեսողականին: — Է. Երեսաց: — Ը. — Ծաշակինաց: — Թ. Ճաշակինաց: — Ժ. Հսեփեաց: — ԺԱ. Հոստուելեաց: — ԺԲ. Վասն խացորդականին: — ԺԳ. Յիշատականին: — ԺԴ. Վաղագու մարմարին: — ԺԵ. Վասն անքարի մասի անձին: — ԺԶ. Վասն ցանկականին: — ԺԸ. Հեղուրուշուն զօրութեանց կենցանյն: — ԺԾ. Յաղագու բատական կամ յօժարութեան հարկանոր ցանկականին: — ԺԸ. Յաղագու շնչոյ: — ԺԹ. Կամտորի և ակամայի: — ԺԺ. Ակամայի: — Լ. Ակամուրեան և վասն Ակամայի: — ԼԱ. Կամաւորի: — ԼԲ. Վասն հայացարութեան: — ԼԸ. Յաղագու որոց խորհիմք: — ԼԾ. Ճափառագրի: — ԼԷ. Յաղագու ի անս աստեղաց և անհատացրի: — ԼԸ. Յաղագու յօժարութեան զործոց ի մեզ: — ԼԹ. Զիարդ ասկ Պղատոն զակատագիրն: — ԼԻ. Յաղագու Անձելյանականին: — ԼԼ. Թէ են ինչ որոց ի մեզ և ասենին: — Խ. Թէ վասն էր եղաց անձերիշանք: — ԽԱ. Վասն հայախնամուրեան: — ԽԲ. Թէ ոյց և հայախնամուրեան։

*

Ինչպէս կը տեսնենց սոյն Յուցակէն՝ Գր. Նիւսացի մարդկային մարմնին զրեթէ ամրող քնազննութիւնը նիւթ կ'առնէ իրեն, և թէկ իր բոլոր գրածները կցուած

են աստուածարանական տեսութիւններու վրայ՝ սակայն կը պարունակեն բնազննաական և մարդակազմական այնպիսի դասեր՝ որոնք հետագայ ժամանակներու թշգկութեան հիմք ծառայած են:

Կալիէնէն յետոյ ապրած է նիւսացին, և այսպէս՝ թերեւ ազդուած իսկ է անոր երեկի աշխատութիւններէն։ Մեր Հայ թշգկարաններուն մէջ շատ ու շատ փոխառութիւններ կան նիւսացին։ սաղմառութեան և զգայարաններու վրայ շարադրած մասերը գրեթէ նոյնութեամբ կը գտնուին, և ասոնց հետ նաև նիւսացիէ վերջը հեղինակուած մարդակազմութիւններէ փոխառութիւններ։

*

Երկար կ'ըլլար այս բոլորին մանրաւման բազգաստութիւնն ընել հու, որովհետև հարկ կ'ըլլայ նիւսացին զործը վերլուծել ծայր ի ծայր։ բան մը՝ որ կը պահանջէ մասնաւոր աշխատութիւն։

Տօթթ. Վ.Ա.ՌԱՍ Ց. Թօրութեան

Վեճեաիկ — Ս. Ղազար

13 Գեկտեմբեր 1923

(Շարումակելի)

Պայրըն կը զրէ թէ լոռութեան ու մահուան պարտէզներուն մէջ կը հանդարտի հոգին, վասն զի մահն իսկ կը թեթէցնէ ըզմեզ մեր կեանքի մէկ մասէն, այն է՝ մեր ամենօրեայ նախահոգութիւններէն, որոնք իսկսա կը ծանրանան մեր ուսերուն վրայ, կեանքի գաղտնիքը, կ'ըսէ, պէտք է կեանքի համար մեռնիլը և միայն հոգւոյ համար ապրիլն ըլլայ. պէտք է բոց մ'ըլլալ որ վառի առանց մնունդի, վարդ մը՝ որ բուրէ առանց թերթերու, ձայն մը՝ որ երգէ առանց բերնի, սիրտ մը՝ որ սիրէ առանց արոփելու կուրքըն մէջ։

Գ. Ր. Ա. Կ. Կ. Ա. Ն.

Ց.Ա.Ր.Ա.Ս.ՈՒ.Թ.Ի.Ի.Կ.

“ՀՅ.Ի.Ս.Տ.Ո.Վ. ԽՈՍՀՈՎԱՆԻԱՄ”,

Ա.Դ.Օ.Թ.Ք.Ի.

Ս. ՆԵՐՍԵՍԻ ՇՆՈՐՀԱԿԱՈՑ

(Շար. տես բազմավէպ էջ 119)

ԺԳ.

Ո՛վ դու արքայ երկնային, Արքայութեանըդ փառքին՝ Զոր խոստացար տալ զգեզգ Պաշտոններուն սիրակէ՞՞ Զիս ալ ըրէ արժանի. Զօրացուր սիրու՝ ատուի՞ Մեղքէն զբուկի, և անցին Սիրոյդ ըղձալ կաթոզին, Ապրիլ, գործել մի միայն Փու սուրբ կամքիդ համաձայն. Արարածներուդ ողորմութեան յոյս, Ողորմէ՝ և իմ բազմամեղ հոգւոյս։

ԺԴ.

Ո՛վ Տէր, խնամող բարեգութ Ամէն ստեղծած բաներուց, Հոգիս, մարմինս ապահնվ Ըրէ խաչիդ նըշանով, Խարեպատիր ակնախտիտ Հրապոյրներէ մեխսափիթ, Դիւին լարած հազերէն, Մարդիկներէ անօրէն, Հոգւոյ, մարմոյ բիւր հազար Վասանգներէ վասակար. Արարածներուդ ողորմութեան յոյս, Ողորմէ՝ և իմ բազմամեղ հոգւոյս։

ԺԵ.

Քրիստոս Աստուած պահապան Ամէն իրի ստեղծական, Զըգէ սուրբ աշդ ահաւոր Վրաս հովանի մշշուազօր. Օր ու գիշեր անդադար